

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSA Jan Futro (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko PGE Zakładowi Energetycznemu (...) Spółce Akcyjnej

z siedzibą w W. oraz PGE Dystrybucji (...) Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 maja 2010 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 2 grudnia 2009 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 17 września 2009 r. oddalił apelację powódki M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 grudnia 2008 r. w sprawie o zapłatę kwot wynoszących łącznie 163 200 zł wraz z odsetkami ustawowymi.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki od tego wyroku.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że ani powódka, ani jej pełnomocnik nie wnieśli o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem, a zgodnie z art. 398⁵ § 1 w zw. z art. 387 § 3 k.p.c. powódka miałaby możliwość

wniesienia skargi kasacyjnej od tego wyroku tylko wówczas, gdyby w terminie tygodniowym od jego ogłoszenia zażądała doręczenia jego odpisu wraz z uzasadnieniem. Sąd ten uznał więc, że skarga kasacyjna wniesiona przez powódkę podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka, żądając jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zażalenia podniosła, że Sąd ten błędnie zastosował art. 398⁵ § 1 w zw. z art. 387 § 3 k.p.c., pomijając art. 387 § 4 k.p.c., który przewiduje możliwość wniesienia skargi kasacyjnej pomimo braku doręczenia stronie orzeczenia Sądu drugiej instancji z uzasadnieniem.

Ponadto podniosła, że pełnomocnikowi powódki nie zostało doręczone zawiadomienie o terminie rozprawy przed Sądem Apelacyjnym, a nadto, że skarga została wniesiona z zachowaniem dwumiesięcznego terminu liczonego od dnia ogłoszenia wyroku tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesiona przez żalącą kwestia niezawiadomienia jej pełnomocnika o terminie rozprawy apelacyjnej mogła ewentualnie wchodzić w grę jako zarzut nieważności postępowania polegający na pozbawieniu powódki możliwości obrony jej praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.).

Pełnomocnik powódki, należycie przez nią umocowany do działania za nią przed Sądem Apelacyjnym, został jednak prawidłowo zawiadomiony o rozprawie przed tym Sądem w dniu 17 września 2009 r. Przesyłka zawierająca zawiadomienie została bowiem wysłana na adres pełnomocnika powódki podany w apelacji, a następnie zwrócona w sposób zgodny z § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 62, poz. 697 ze zm.).

Sąd Apelacyjny prawidłowo zatem uznał zawiadomienie za skutecznie doręczone na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 6 lipca 2000 r., V CKN 1159/2000, OSNC 2001 r. Nr 1, poz. 12.). Przed tym Sądem nie zachodziła więc konieczność odroczenia rozprawy (art. 214 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.) i pozbawienie powódki możliwości obrony jej praw skutkujące nieważnością postępowania nie miało miejsca.

Nie są zasadne również pozostałe zarzuty podniesione przez żalącą.

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Na podstawie art. 387 § 3 k.p.c. orzeczenie sądu drugiej instancji z uzasadnieniem doręcza się stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia jego sentencji zażądała takiego doręczenia (chyba, że działała bez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym i była nieobecna przy ogłoszeniu na skutek pozbawienia wolności), a jeśli ogłoszenia nie było – doręcza się stronom z urzędu w terminie tygodniowym od sporządzenia uzasadnienia. Stąd jeżeli doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem nie następuje z urzędu, strona, która przed upływem tygodnia od ogłoszenia jego sentencji nie zażądała takiego doręczenia, nie jest uprawniona do wniesienia skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 19 kwietnia 1999 r., II CZ 23/99, OSNC 1999 r. Nr 11, poz. 195, postanowienie SN z dnia 11 grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNAPiUS 1997 r. Nr 14, poz. 254).

Ponieważ ani powódka, ani jej pełnomocnik nie zażądali doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od ogłoszenia jego sentencji (czego żaląca nawet nie kwestionuje), a wyrok ten ogłoszony został na rozprawie przed tym Sądem w dniu 17 września 2009 r., Sąd ten prawidłowo uznał, że zgodnie z art. 398⁵ § 1 w zw. z art. 387 § 3 k.p.c. powódka nie jest uprawniona do wniesienia skargi kasacyjnej od tego wyroku, a wniesiona przez nią skarga, jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wbrew twierdzeniom żalącej Sąd Apelacyjny nie naruszył art. 378 § 4 k.p.c. przewidującego wniesienie skargi kasacyjnej od orzeczenia, którego uzasadnienie nie zostało sporządzone. Przepis ten bowiem, jako przepis szczególny, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy nie znajduje zastosowania art. 378 § 3 k.p.c. Oznacza to, że art. 378 § 4 k.p.c. odnosi się wyłącznie do skargi kasacyjnej wniesionej przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich (por. postanowienie SN z dnia 29 października 2007 r., II PZ 45/2007, OSNP 2009 r. Nr 1-2, poz. 14).

Z tych przyczyn na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.